

Zadeva C-406/22**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

20. junij 2022

Predložitveno sodišče:

Krajský soud v Brně (Češka republika)

Datum predložitvene odločbe:

20. junij 2022

Tožeča stranka:

CV

Tožena stranka:

Ministerstvo vnitra České republiky

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba zoper odločbo tožene stranke, s katero je bila kot očitno neutemeljena zavrnjena prošnja tožeče stranke za mednarodno zaščito.

Predmet predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predložitveno sodišče prosi za razlago nekaterih določb Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (v nadaljevanju: Direktiva).

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba merilo za določitev varne izvorne države v smislu člena 37(1) [Direktive], ki je določeno v Prilogi I, točka (b), k tej direktivi – da zadevna država zagotavlja zaščito pred preganjanjem ali zlorabami s spoštovanjem pravic in svoboščin, določenih v Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti pravic, od katerih ni dovoljeno odstopati v skladu s členom 15(2)

te konvencije – razlagati tako, da če država, ki v primeru izrednega stanja v smislu člena 15 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin opusti izvajanje svojih obveznosti, ki izhajajo iz te konvencije, ne izpolnjuje več tega merila, na podlagi katerega bi jo bilo mogoče šteti za varno izvorno državo?

2. Ali je treba člena 36 in 37 [Direktive] razlagati tako, da državi članici preprečujeta, da bi tretjo državo priznala kot varno izvorno državo le delno, z določenimi ozemeljskimi izključitvami, glede katerih se ne bi upoštevala domneva, da je ta del države varen za prosilca, če pa država članica prizna zadevno državo kot varno s takimi ozemeljskimi izključitvami, potem te države za namene te direktive ni mogoče v celoti priznati kot varno izvorno državo?

3. Ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora na katero koli od zgoraj navedenih vprašanj za predhodno odločanje člen 46(3) [Direktive] v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da mora sodišče, ki odloča o tožbi zoper odločbo, izdano v skladu s členom 32(2) [Direktive] po postopku iz člena 31(8)(b) [Direktive], v kateri je bilo odločeno, da je prošnja očitno neutemeljena, po uradni dolžnosti (*ex officio*) upoštevati dejstvo, da je priznanje države za varno iz navedenih razlogov v nasprotju s pravom Unije, tudi če prosilec tega ugovora ne navaja?

Navedene določbe prava Unije in mednarodnega prava

Člena 18 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina)

Uvodne izjave 11, 12, 40, 41, 42 in 46, člen 1, člen 31(8), člen 32(2), členi 36, 37 in 46 Direktive ter Priloga I k Direktivi.

Protokol št. 24 o azilu za državljane držav članic Evropske unije (v nadaljevanju: Protokol št. 24).

Člen 15 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: Konvencija) in člen 3 Ženevske konvencije o statusu beguncev.

Navedene določbe češkega prava

V skladu s členom 16(2) in (3) zakon č. 325/1999 Sb., o azilu (zakon št. 325/1999 o azilu, v nadaljevanju: zakon o azilu) se prošnja za mednarodno zaščito zavrne kot očitno neutemeljena, če prosilec prihaja iz države, ki jo Češka republika šteje za varno izvorno državo, razen če prosilec dokaže, da te države v njegovem primeru ni mogoče šteti za tako. Če obstajajo razlogi za takšno zavrnitev, se ne presoja, ali prosilec izpolnjuje pogoje za dodelitev azila ali subsidiarne zaščite in ali je predložil dejstva, ki kažejo, da je verjetno izpostavljen preganjanju ali mu grozi resna škoda.

V skladu s **členom 3d** zakona o azilu ima prosilec za mednarodno zaščito pravico ostati na ozemlju Češke republike, vendar to ne pomeni pravice do pridobitve dovoljenja za prebivanje. V skladu s **členom 2(1)(b)** ima tujec status prosilca za mednarodno zaščito v času trajanja roka za vložitev tožbe in med sodnim postopkom, ki se v skladu z zakonom o upravnem postopku vodi na podlagi tožbe zoper odločbo ministrstva, če tožba zadrži izvršitev odločbe ali do takrat, ko regionalno sodišče izda sklep o zavrnitvi zadržanja izvršitve, če je tujec to predlagal. V skladu s **členom 32(2)** zakona o azilu vložitev tožbe zoper odločbo v smislu člena 16(2) zakona o azilu ne zadrži njene izvršitve. V skladu s **členom 85b(1)** zakona o azilu ministrstvo po izdaji odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito kot očitno neutemeljene, če je sodišče ne razveljavi, ali če regionalno sodišče izda sklep o zavrnitvi zadržanja izvršitve, če je bilo zadržanje izvršitve predlagano, po uradni dolžnosti izda tujcu odredbo za zapustitev države z veljavnostjo največ en mesec.

V skladu s **členom 2(1)(k), točka 3**, zakona o azilu se za varno izvorno državo šteje država, ki je ratificirala mednarodne sporazume o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, vključno s standardi o učinkovitih pravnih sredstvih, in jih spoštuje. V skladu z vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azilu a zákon o dočasné ochraně cizinců (uredba št. 328/2015 o izvajanju zakona o azilu in zakona o začasní zaščiti tujcev, v nadaljevanju: **uredba**), se Moldavija, razen Pridnestrja, šteje za varno izvorno državo.

V skladu s **členom 73** zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (zakon št. 150/2002, zakon o upravnem postopku, v nadaljevanju: zakon o upravnem postopku) sodišče na zahtevo tožeče stranke in po zaslišanju tožene stranke zadrži izvršitev izpodbijane odločbe, če bi izvršitev ali drugi pravni učinki odločbe pomenili nesorazmerno večjo škodo za prosilca od škode, ki bi lahko nastala drugim osebam zaradi zadržanja izvršitve odločbe, in če to ni v nasprotju s pomembno javno koristjo.

V skladu s **členom 76(1)(c)** zakona o upravnem postopku sodišče izpodbijano odločbo zaradi procesnih pomanjkljivosti razveljavi v primeru bistvenih kršitev pravil postopka pred upravnim organom, če bi odločba lahko imela za posledico nezakonito odločitev o glavni stvari.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Prosilec iz Moldavije je 9. februarja 2022 vložil prošnjo za mednarodno zaščito v Češki republiki. Svojo prošnjo je utemeljil z grožnjami, ki jih prejema od neznanih oseb. Leta 2015 je bil priča nesreči, v kateri je avtomobil zadel na pločniku osebo, ki je zatem umrla. Tožeča stranka je vse to videla. Storilec je s kraja nesreče pobegnil. Tožeča stranka je poklicala reševalce in policijo. Isto noč so k njej domov prišli neki ljudje. Nosili so maskirna pokrivala. Odpeljali so jo v gozd in jo pretepli. Tožeča stranka je nato pobegnila. Vrnila se je domov, odpeljala hčerko k prijatelju, da bi jo varoval, in se oglasila na policiji. Hči je nato

odšla na varno k materi v Kazahstan. Policija je dejala, da bo zadevo preiskala, da pa storilca ne pozna, zato tožeči stranki ne more pomagati. Tožeča stranka se iz strahu ni več vrnila domov. Skrivala se je pri prijateljih. Dva dni pozneje je prišla domov in ugotovila, da je njena hiša pogorela. Tožeča stranka je nato pobegnila iz Moldavije. Prijatelj ji je priskrbel romunski potni list. S tem potnim listom je odpotovala tudi v Češko republiko. V Moldavijo se je vrnila v letih 2016 in 2019. Vendar je poskušala zagotoviti, da za to ne bi izvedel nihče drug kot njeni bratranci. Policija primer preiskuje že sedem let. Vendar storilcev niso našli¹. Tožeča stranka se ni nikjer pritožila nad ravnanjem policije.

- 2 Tožeča stranka je vložila prošnjo za mednarodno zaščito (v nadaljevanju: prošnja tožeče stranke), da bi uredila svoje bivanje v Češki republici. Priznala je, da ji je bil leta 2016 izrečen ukrep izгона za dve leti, ker je opravljala delo na podlagi ponarejenega romunskega potnega lista, nato pa je leta 2020 prejela odredbo o zapustitvi države, ki je bila ponovno izdana 23. januarja 2022.
- 3 Z odločbo z dne 8. marca 2022 (v nadaljevanju: odločba o zavrnitvi) je tožena stranka prošnjo tožeče stranke zavrnila zaradi očitne neutemeljenosti v skladu s členom 16(2) zakona o azilu, ker Češka republika Moldavijo, z izjemo Pridnestrja, šteje za tako imenovano varno izvorno državo, kot je navedeno v Uredbi. Tožena stranka je iz različnih virov zbrala tudi gradivo o političnih in varnostnih razmerah ter spoštovanju človekovih pravic v Moldaviji.
- 4 Če je prosilec iz varne izvorne države, mora dokazati, da zadevne države v njegovem primeru ni mogoče šteti za varno, česar po mnenju tožene stranke tožeča stranka ni storila iz naslednjih razlogov:
 - (1) V času sprejetja odločitve ni bilo poročil, da bi se oboroženi konflikt v sosednji Ukrajini razširil na Moldavijo.
 - (2) Čeprav ni mogoče izključiti obstoja primerov preganjanja oseb, ki nasprotujejo državnemu režimu², zlasti njihovega pregona ali kaznovanja na diskriminatoren način, tožeča stranka ne spada v kategorijo takšnih oseb.
 - (3) Grožnje neznanih oseb naj bi se pojavile že leta 2015, tožeča stranka pa se je nato dvakrat vrnila v domovino; pri tem ni izkoristila vseh razpoložljivih oblik zaščite (npr. s strani varuha človekovih pravic ali neodvisnih organizacij).
 - (4) Tožeča stranka želi s prošnjo zgolj urediti svoje nadaljnje bivanje v Češki republici.

¹ Policija domnevno ugiba, kdo je zagrešil umor, vendar v zvezi s to osebo, ki naj bi bila iskana že 25 let, ne more ničesar dokazati.

² V smislu člena 9 Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (v nadaljevanju: Direktiva 2011/95).

- 5 Tožeča stranka je vložila tožbo zoper odločbo tožene stranke, v kateri je trdila, da tožena stranka ni pravilno ugotovila dejanskega stanja, da ni celovito obravnavala vloge, pri čemer ni upoštevala subjektivnih okoliščin tožeče stranke, in da ni upoštevala posledic odločbe o zavrnitvi.
- 6 Regionalno sodišče je 9. maja 2022 ugodilo predlogu tožeče stranke³ za zadržanje izvršitve odločbe po vložitvi tožbe iz naslednjih razlogov.
 - (1) Tožeči stranki bi v Moldaviji grozila resna škoda s strani posameznikov, ki so ji v preteklosti že povzročili škodo.
 - (2) Dne 8. maja 2022 so bile separatistične proruske enote v Pridnestrju v bojni pripravljenosti.
 - (3) Moldavija je opustila uporabo svojih obveznosti iz Konvencije.
- 7 Moldavija je januarja 2022 zaradi energetske krize razglasila izredne razmere. Zato je ta država 25. februarja 2022 Svet Evrope obvestila, da ne bo spoštovala svojih obveznosti iz člena 15 Konvencije, vključno s pravico do svobode izražanja iz člena 10. Dan prej je moldavski parlament zaradi ruske invazije na Ukrajino razglasil izredno stanje obleganja in vojno stanje. Dne 3. marca 2022 – to je pet dni pred izdajo odločbe tožene stranke, ki tega dejstva ni upoštevala – je Moldavija zaradi nove varnostne grožnje ponovno prenehala spoštovati svoje obveznosti iz Konvencije. Dne 28. aprila 2022 je ponovno napovedala podaljšanje tega nespoštovanja, saj je moldavski parlament 21. aprila 2022 podaljšal izredno stanje do 23. junija 2022.

Preučitev vprašanj za predhodno odločanje

Predložitveno sodišče želi ugotoviti, kakšne posledice imajo naslednje okoliščine za priznanje države kot varne izvorne države:

- (a) država je v stanju javne nevarnosti opustila spoštovanje obveznosti iz Konvencije,
- (b) država članica je razglasila državo za varno le za del njenega ozemlja in ne za celotno ozemlje,

in če vsaj ena teh težav povzroči, da država ni več varna izvorna država,

- (c) ali mora potem upravno sodišče v postopku izpodbijanja odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito to dejstvo upoštevati po uradni dolžnosti (*ex officio*).

³ Če tožeča stranka ne bi vložila te prošnje, ne bi bila več prosilec za mednarodno zaščito, ki ima pravico do prebivanja v Češki republiki.

Prvo vprašanje za predhodno odločanje (opustitev spoštovanja obveznosti iz Konvencije v skladu z njenim členom 15)

- 8 Predložitveno sodišče poudarja, da iz členov 36 in 37 Direktive izhaja, da je domnevo o zadostni zaščiti v izvorni državi mogoče izpodbiti, če obstajajo tehtni razlogi. Vendar mora država članica zagotoviti, da se določbe direktive v celoti uporabljajo⁴. Iz tega sledi, da mora Sodišče Unije pri pregledu odločbe o zavrnitvi prošnje na podlagi pojma varne izvorne države v okviru pravice do učinkovitega pravnega sredstva ne le oceniti, ali je prosilec uspešno ovrgel to domnevo, temveč tudi preučiti, ali je bila splošna uvrstitev države na seznam varnih izvornih držav v skladu z direktivo.
- 9 Spoštovanje pravic in svoboščin, določenih med drugim v Konvenciji, zlasti pravic, od katerih se v skladu s členom 15(2) Konvencije ne sme odstopati⁵, je v Prilogi I k Direktivi navedeno kot eno od meril za priznanje varne izvorne države.
- 10 Nespoštovanje obveznosti spoštovanja vseh pravic, v zvezi s katerimi je mogoče odstopati od Konvencije, seveda ne pomeni, da te pravice „prenehajo biti zavezujoče“. Vendar pa zadevna država zaradi takšne neuporabe pridobi večjo svobodo pri njihovem omejevanju.
- (a) Nacionalni organi zadevne države imajo široko diskrecijsko pravico pri poseganju v te pravice v primerjavi z običajnimi razmerami, ki niso izredne⁶.
- (b) Poseganje v te pravice je treba oceniti drugače, in sicer na podlagi dveh meril: (i) skladnosti z obsegom, ki ga strogo zahtevajo izredne razmere, in (ii) skladnosti z drugimi obveznostmi po mednarodnem pravu (npr. z mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah ali Konvencijo ZN proti mučenju, katerih pogodbenica je Moldavija, ali Ženevskimi konvencijami)⁷.
- 11 Jezikovna razlaga bi lahko pripeljala do sklepa, da zadevna država zaradi nespoštovanja obveznosti na podlagi člena 15 Konvencije dejansko preneha biti varna država. S tem izjavlja, da ne bo več varovala pravic in svoboščin v smislu Konvencije kot prej. Pri tem se je treba sklicevati na uvodno izjavo 42 Direktive, v skladu s katero priznanje tretje države kot varne izvorne države ne sme pomeniti

⁴ Glej sodbo Sodišča z dne 25. julija 2018, A./Migrationsverket, C-404/17, točke 25, 26 in 31.

⁵ To so pravica do življenja, razen v primerih smrti, ki so posledica zakonitih vojnih dejanj, prepoved mučenja, prepoved suženjstva ali podložnosti in prepoved kaznovanja brez pravne podlage.

⁶ Glej sodbo plenarnega zasedanja Sodišča za človekove pravice z dne 18. januarja 1978 v zadevi *Irska proti Združenemu kraljestvu*, št. 5310/71, točka 207.

⁷ Glej na primer sodbi Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 20. marca 2018 v zadevi *Mehmet Hasan Altan proti Turčiji*, št. 13237/17, točka 94, in v zadevi *Şahin Alpay proti Turčiji*, točka 78).

absolutnega zagotovila za varnost državljanov te države, ter na Prilogo I, v kateri je navedeno načelo, da je pravice, od katerih je mogoče odstopati, treba spoštovati, nato pa so poudarjene še pravice, od katerih ni mogoče odstopati. Po analogiji se je mogoče sklicevati tudi na Protokol št. 24, ki določa, da morajo druge države članice, če neka država članica opusti svoje obveznosti iz Konvencije, sprejeti v obravnavo prošnjo za mednarodno zaščito, ki jo je vložil državljan te države. Tako država članica, ki odstopi od obveznosti, ni več varna izvorna država za druge države članice in po mnenju predložitvenega sodišča bi morala ta ugotovitev veljati še toliko bolj, če je država, ki odstopi od obveznosti, tretja država.

- 12 Po drugi razlagi bi bilo mogoče uporabiti pristop, v skladu s katerim država ne preneha spoštovati pravic in svoboščin iz Konvencije niti po opustitvi spoštovanja obveznosti. Sama opustitev namreč dejansko ne pomeni popolne „opustitve“ strasbourškega mehanizma za varstvo človekovih pravic. Ne gre za odpoved Konvenciji v smislu njenega člena 58, temveč za „izredni način“ spoštovanja teh pravic, in niti v tem načinu zadevna država ne more odpraviti nekaterih pravic.
- 13 Predložitveno sodišče se strinja z razlago, da opustitev spoštovanja obveznosti v smislu člena 15 Konvencije samodejno povzroči, da se zadevna država ne šteje za varno izvorno državo.

Drugo vprašanje za predhodno odločanje (označitev samo dela izvorne države kot varnega)

- 14 V praksi držav članic je mogoče najti ozemeljske izjeme⁸ za določena geografska območja ali osebne izjeme⁹ za prosilce iz varnih izvornih držav. Ciper, Danska in Francija Moldavijo priznavajo v celoti kot varno izvorno državo. Češka republika je edina, ki priznava Moldavijo kot varno izvorno državo z izjemo Pridnestrja.
- 15 Po mnenju predložitvenega sodišča mora priznanje države kot varne izpolnjevati pogoje, določene v pravu Unije. Možnost ozemeljske in osebne omejitve je bila izrecno predvidena tudi v Direktivi Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah¹⁰, predhodnici sedanje direktive, ki pa sama te možnosti ne predvideva več izrecno. V obrazložitvi predloga, ki vsebuje osnutek sedanje

⁸ Češka, Danska in Finska na primer priznavajo Gruzijo kot varno izvorno državo, razen Južne Osetije in Abhazije. Podobno tudi Ciper in Češka republika še naprej določata izjemo za ukrajinske prosilce s Krimskega polotoka ter iz regij Doneck ali Lugansk. Madžarska priznava ZDA kot varno izvorno državo, vendar le za države, ki ne izvajajo smrtnih kazni.

⁹ Luksemburg je Benin in Gano priznal kot varni izvorni državi, vendar le za moške. Danska pa v primeru Rusije uporablja izjeme za etnične Čečence, prosilce LGBTI, ruske Jude in politično aktivne osebe, ki jih preganjajo oblasti. Danska ima tudi splošno izjemo za prosilce LGBTI. Nizozemska ima tudi izjeme za posebne skupine oseb v Armeniji, Maroku in Tuniziji.

¹⁰ Glej člen 30(1) te direktive.

direktive, je navedeno, da se razveljavi neobvezna določba, ki je državam članicam omogočala uporabo pojma varne izvorne države le za del države. Če torej direktiva, ki za razliko od svoje predhodnice ureja skupne in ne le minimalnih standardov za azilni postopek, ne vsebuje takšne določbe, se država, v kateri deli ozemlja ne izpolnjujejo pogojev iz Priloge I k direktivi, ne more šteti za varno izvorno državo.

- 16 Drugačen sklep bi bil v nasprotju s členom 36(1) in členom 37(1) Direktive in bi povzročil različno postopkovno obravnavo (i) osebe iz dela zadevne države, ki je označen kot varen, ki mora ovreči domnevo o varnosti, sicer se zoper njo lahko izda odredba o izgonu iz države ne glede na njene posebne razloge za vložitev prošnje za azil, in (ii) osebe iz države, za katero velja ozemeljska izjema, ki je upravičena do popolne obravnave svoje prošnje in samodejnega zadržanja izvršitve v primeru vložitve pravnega sredstva¹¹. Ta različna obravnava vodi tudi v neugodno različno obravnavo v primerjavi s prosilci iz držav, ki sploh niso vključene na seznam varnih izvornih držav. Različno obravnavanje na podlagi merila države izvora dodatno krši člen 3 Ženevske konvencije o statusu beguncev. Teritorialne izjeme negativno vplivajo tudi na obravnavo prošelj za mednarodno zaščito v skladu s členom 8 Direktive 2011/95/EU.
- 17 Namen pojma varnih izvornih držav je upravnemu organu, ki obravnava prošnjo, nekoliko poenostaviti postopek. Vendar bi morale države članice imeti možnost, da to postopkovno poenostavitev uporabijo le za „neproblematične“ države, v katerih (tako kot v državah članicah EU) resnično ni verjetnosti, da bodo povzročale prihod beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite. Za države, kjer država ne izvaja učinkovitega nadzora nad delom ozemlja, pa ni mogoče trditi, da niso problematične. Ukrajina je lahko skrajni primer takega položaja.
- 18 Po drugi strani pa se predložitveno sodišče zaveda, da zgoraj navedeno stališče ni nedvoumno – kar poleg tega kaže praksa nekaterih držav članic, ki nekatere države še naprej štejejo za varne s teritorialnimi ali osebnimi izjemami –, in priznava, da je odsotnost izrecne navedbe možnosti uporabe teritorialnih izjem mogoče razlagati tudi tako, da jih Direktiva ne izključuje popolnoma (čeprav je bil namen zakonodajalca Unije očitno drugačen).

Tretje predloženo vprašanje za predhodno odločanje (preučitev po uradni dolžnosti)

- 19 Na področju skupnega evropskega azilnega sistema ima osrednjo vlogo člen 46(3) Direktive¹², ki zagotavlja, da ima vsak prosilec pravico do *učinkovitega pravnega*

¹¹ Učinek takšne različne obravnave ponazarja sodba Zveznega sodišča Kanade z dne 23. julija 2015 v zadevi Y.Z. proti Kanadi (državljanstvo in priseljevanje), 2015 FC 892 (<https://bit.ly/3yAfhzx>)

¹² Češki zakonodajalec te določbe doslej ni prenesel v češki pravni red. Zato ima neposreden učinek.

sredstva zoper odločitev o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito. Učinkovito pravno sredstvo bi moralo zagotoviti popolno preučitev dejstev in pravnih vprašanj *ex nunc* vsaj pred sodiščem prve stopnje. V obravnavani zadevi se postavlja vprašanje, ali bi moralo sodišče, ki odloča na podlagi te določbe, po uradni dolžnosti preučiti vprašanje združljivosti označitve države kot varne s Prilogo I k tej direktivi. Ta določba odločanja po uradni dolžnosti ne predvideva izrecno¹³.

- 20 V češkem okviru gre za vprašanje, ali bi moralo sodišče na lastno pobudo, tudi brez ugovora tožeče stranke, preveriti, ali je določitev zadevne države v uredbi kot varne izvorne države v skladu z Direktivo, in ali bi moralo odločiti, da tožena stranka ni mogla izdati odločbe v skladu s členom 16(2) zakona o azilu, če je ugotovila, da je uredba v tem pogledu v nasprotju z Direktivo.
- 21 V skladu z nacionalno prakso bi moralo upravno sodišče po uradni dolžnosti upoštevati procesno pomanjkljivost, da je upravni organ izdal odločbo, ki jo procesni okvir konkretne zadeve izključuje¹⁴. Hipotetično bi to lahko veljalo tudi v primeru, ko organ, ki odloča o prošnji za mednarodno zaščito, izvede postopek v skladu s členom 31(8)(b) Direktive z uporabo pojma varne izvorne države in odloči, da je prošnja očitno neutemeljena v smislu člena 32(2) Direktive, čeprav zadevna država ni izpolnila pogoja iz Priloge I k Direktivi.
- 22 Če člen 46(3) Direktive sodišču ne omogoča, da bi po uradni dolžnosti preučilo tudi vprašanje združljivosti Uredbe s Prilogo I k Direktivi, bi se bilo treba vprašati, kaj bi še lahko zajemala popolna analiza pravnih vprašanj zadeve. Iz te določbe ne izhaja, da je treba takšno analizo opraviti le v okviru prosilčevih trditvev, zato izrecno ne izključuje preučitve *ex officio*. V podporo tej trditvi se lahko sklicujemo tudi na načelo lojalnega sodelovanja v smislu člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji¹⁵.
- 23 Predložitveno sodišče zato meni, da je treba v skladu s členom 46(3) Direktive to analizo opraviti po uradni dolžnosti in vanjo vključiti vprašanje, ali bi bilo treba v smislu člena 31(8)(b) Direktive v tej zadevi sploh uporabiti hitri postopek.

¹³ V Direktivi je izrecno navedena obravnava po uradni dolžnosti v drugih primerih, ki jih ureja člen 46(4) ali (6).

¹⁴ Glej sodbo Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) z dne 10. maja 2017, št. 2 As 163/2016-27.

¹⁵ Glej Mnenje Sodišča 1/09 z dne 8. marca 2011 (točki 68 in 69).